

3/2015

CHARIZMA

**„Bud'te milosrdní,
ako je milosrdný váš Otec!“**

(Lk 6, 36)

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu

Modlitba za milosť preukazovať milosrdenstvo

Túžim sa celá premeniť na Tvoje milosrdenstvo a byť živým obrazom Teba, ó, Pane. Nech tá najväčšia Božia vlastnosť, jeho nepochopiteľné milosrdenstvo, prejde cez moje srdce a dušu na mojich blížnych.

Pomôž mi, ó, Pane, aby moje oči boli milosrdné, aby som nikdy neupodozrievala a nesúdila podľa vonkajšieho zdania, ale všímala si to, čo je v dušiach mojich blížnych pekné a prichádzala im na pomoc.

Pomôž mi, aby môj sluch bol milosrdný, aby som bola vnímavá na potreby mojich blížnych, aby moje uši neboli ľahostajné voči bolestiam a stonaniu blížnych.

Pomôž mi, Pane, aby môj jazyk bol milosrdný, aby som nikdy nehovorila zle o blížnych, ale pre každého mala slovo útechy a odpustenia.

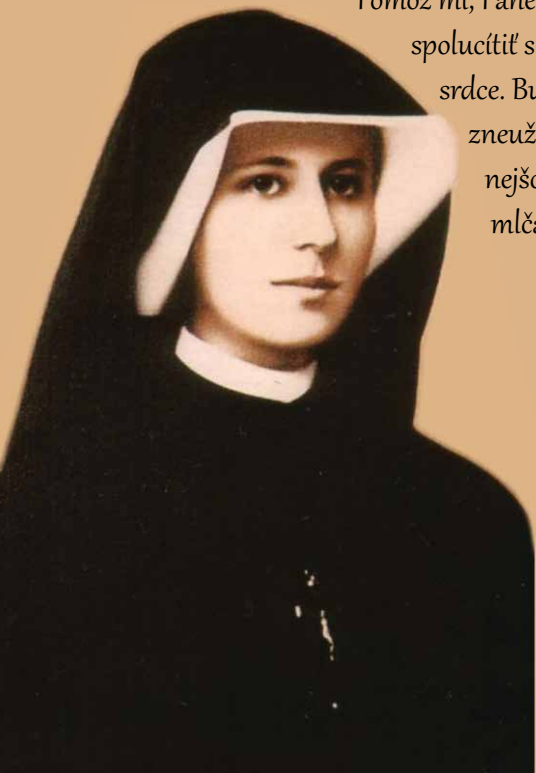
Pomôž mi, Pane, aby moje ruky boli milosrdné a plné dobrých skutkov, aby som vedela svojim blížným robiť len dobre, a sama si vyberala ťažšie, namáhavejšie práce.

Pomôž mi, aby moje nohy boli milosrdné, aby som sa vždy ponáhľala pomáhať blížnym, premáhajúc vlastnú únavu a ustatosť. Mojim pravým odpočinkom je služba blížnym.

Pomôž mi, Pane, aby moje srdce bolo milosrdné, aby som vedela spolicítiť s utrpením blížnych. Nikomu neodmietnem svoje srdce. Budem úprimná aj voči tým, o ktorých viem, že budú zneužívať moju dobrotu a sama sa ukryjem v najmilosrdnejšom Ježišovom Srdci. O vlastných utrpeniach budem mlčať. Nech si Tvoje milosrdenstvo odpočinie vo mne, ó,

Pane môj...

Ó, Ježišu môj, premeň ma na seba,
lebo Ty môžeš všetko.

Náš svet akosi stráca istoty, je rozhádzaný a dokonca aj doposiaľ relatívne pokojnú Európu zasiahla vojna na Ukrajine a návaly utečencov. Niektorí prepadá panike, iní má strach, ďalší agresívne vykrikuje, ktosi sa schová alibisticky do ulity a mlčí, a aj hlboko veriacich rozdeľujú názory na túto situáciu.

Svätí nemali na ružiach ustlané. Určite si nemohli dovoliť celé dni venovať svojmu pohodliu, neležali v obývačke na gauči... Mali milé srdce - milosrdné, ktoré ich nútilo vyjsť zo svojho egoizmu. Svätý Filip Neri hovorieval: „Lenivci sa do raja nedostanú.“ Tvrdil, že dôležitejšie než prijímať nebeské videnia je dostať pod kontrolu vlastné sebecko a mať trpezlivosť s blížnymi. „Byť bez milosrdenstva k chybám iných ľudí je bezpečné znamenie, že človek čoskoro sám upadne,“ povedal.

So svojím spovedníkom a niekoľkými laikmi založil „Bratstvo Sv. Trojice pre pútnikov“ - organizovali stravovanie, ošetrovanie a nocľah. Denne sa ujímali 500 pútnikov. O štvrt' storočia neskôr v ich nemocnici podľa údajov kronikárov našlo ubytovanie 145 000 ľudí. Kardináli a kňezatá sa osobne zúčastňovali starostlivosti o nemajetných chorých, ktorí boli z nemocníc hromadne posielaní do domu bratstva.

Žijeme vzácne časy, dostali sme pápeža s milosrdným srdcom, plným Božej lásky, a hoci sú jeho slová pre nás niekedy nepohodlné a vyhánajú nás z blahobytu, sú majákom pre naše životy. Svätý Otec František nám povedal: „Drahí bratia a sestry, často som premýšľal o tom, ako by Cirkev mohla urobiť očividnejším svoje poslanie byť svedkom milosrdenstva. Je to cesta, ktorá začína duchovným obrátením. A musíme kráčať touto cestou. Preto som sa rozhodol vyhlásiť mimoriadne jubileum, ktoré sa zameria na Božie milosrdenstvo. Bude to Svätý rok milosrdenstva. Symbolické je aj to, že na Svätý rok pripadne nedeľný liturgický cyklus „C“ s čítaniami z Evanjelia podľa Lukáša, ktorý je nazývaný „evanjelium milosrdenstva.“

Takže presne vieme, čo dnes od nás Boh očakáva. Milosrdenstvo - skutočné, úplné a dokonalé.

Andrea Teplanová

Z OBSAHU

8

Konferencia
omladla

12

Nemohli sme
sa tváriť,
že sa nás to netýka

19

Rozlišovanie je
cesta

CHARIZMA

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu
a evanjelizáciu **ročník 7**
vychádza trikrát do roka

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska

Šéfredaktor: Andrea Teplanová

Dátum vydania: október 2015

Redakčná rada: Eva Koprďová, Jarmila Kráľová,
Róbert Lauko, Bohuš Petrik, Juraj Pluta

Grafika: Mária Teplanová

Jazyková úprava: Blanka Kocinová

Adresa redakcie: Katolícka charizmatická obnova,

Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra

e-mail: casopis.kcho@gmail.com

telefón: 0907 751 826

<http://www.kcho.sk/casopis>

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,
Biskupský úrad, Nitra; č. 300/2009; dňa 10. 3. 2009

Cenzor: Mons. Peter Brodeck

Tlač: Garmond Nitra

registrácia: MK SR 18.6.2009 EV 3727/09

IČO 37 960 687

Turíčny festival

kresťanských hnutí, komunít a spoločenstiev

Prvýkrát sa konalo stretnutie 21 hnutí, komunít a spoločenstiev v Nitre 23. mája 2015 v Mestskej športovej hale. Sviatok Turíc akoby zjednotil všetkých prítomných. Každý mal možnosť predstaviť svoje poslanie v Cirkvi, prezentáciami v blokoch svedectiev aj stánkami s vlastnou literatúrou a prospektami.

Stretnutie, ktoré zorganizovala Obnova v Duchu Svätom, začalo chválami a modlitbami, vedenými spoločenstvami KCHO a Koinoniou sv. Jána Krstiteľa. Nasledovala prednáška generálneho vikára Mons. Petra Brodeka na tému Potreba reevangelizácie - význam kresťanských hnutí, spoločenstiev a komunít pre Cirkev dnes. Povedal: „Boh nám doprial túžbu zísť sa so všetkými, je to milosť, z ktorej môžeme čerpať a posilniť sa.“

Rád Maltézskeho rádu zabezpečil stánok s nápojmi. Akciu moderovali saleziánski spolupracovníci. Nasledovala adorácia sprevádzaná piesňami komunity Emanuel a modlitbami Svetského rádu bosých karmelitánov i členov Modlitieb matiek. Počas adorácie bolo rozposlanie učeníkov - absolventov semináru Obnovy v Duchu

Svätom. Prednášku o tom, ako Boh pôsobí v našom živote a dáva nám Ducha Svätého, aby sme mu boli svedkami, mali manželia Ducháčkoví z Koinonie sv. Jána Krstiteľa. Mariánske kňazské hnutie a Združenie mariánskej mládeže pripravili krásny dramatizovaný ruženec.

Svätú omšu slúžil otec biskup Viliam Judák. Slávenie Eucharistie ukončilo Turične spoločenstvo spoločenstiev.

-aj-, foto: Mária Teplanová

Pápež František na charismatickej konferencii Obnovy v Duchu Svätom

V sobotu 4. júla pokračovala v Ríme 38. celonárodná charismatická konferencia v priestoroch Olympijského štadiónu za prítomnosti členov Obnovy v Duchu Svätom z Talianska i hostí z katolíckych charismatických združení z ďalších krajín. Stretnutia sa zúčastnili traja kardináli (Koch, Sandri a Bagnasco), delegáti iných cirkví: biskupi koptskej a sýrskej pravoslávnej cirkvi (mons. El Soryani a mons. Eugenio Aydin), delegát anglikánskeho spoločenstva (reverend David Moxon), švédsky luteránsky biskup (dr. Jonas Jonson) a kazateľ z letničného spoločenstva (Giovanni Traettino). S osobnými skúsenosťami s charismatickou obnovou sa zdieľali Vittorio Aliquo z Palerma - jeden z pamätníkov vzniku charismatického hnutia pred päťdesiatimi rokmi a sedemnášťročný mladík zo Senigallie, ktorý opísal svoj úspešný boj so závislosťou na drogách. V rámci modlitby, svedectiev, reflexie nad príspevkami prednášateľov vystúpili i viacerí predstavitelia Obnovy v Duchu Svätom z Talianska. Zhromaždeniu sa prihovoral aj arcibiskup Nunzio Galantino, generálny sekretár Konferencie biskupov Talianska. Stretnutie na Olympijskom štadióne vyvrcholilo slávením Eucharistie, ktorú celebroval kardinál Angelo Comastri, vikár Svätého Otca pre mesto Vatikán.

Pápež František približne v polhodinovom príhovore podal historický prehľad o vzniku a zmysle charismatického hnutia. Nadviazal na minuloročné stretnutie s charizmatikmi na Olympijskom štadióne. Hovoril o charaktere Charismatickej obnovy v duchu skúsenosti kardinála Suenensa, ktorý ju nazval „prúdom milostí“, ktorý by sa mal rozšíriť na celú Cirkev a splynúť s ňou ako rieka pri vstupe do oceánu.

Upozornil aj na nebezpečenstvá, ktorým sa Obnova musí vyhnúť, ako je napr. vytváranie organizovaného hnutia, sústredeného na seba samé. Opäť pritom citoval slová kardinála Suenensa z roku 1975: „«Nie je to špeciálne

hnutie, Obnova nie je hnutím vo všeobecnom sociologickom zmysle, nemá zakladateľov, nie je homogénne a zastrešuje veľmi pestrú skutočnosť, je to prúd milosti, obnovené vanutie Ducha na všetkých členov Cirkvi, laikov, rehoľníkov, kňazov a biskupov. Je to výzva pre nás všetkých. Človek sa nezačleňuje do Obnovy, ale skôr Obnova sa stáva našou súčasťou, keď prijímame milosť, ktorú nám ponúka.» Tu kardinál Suenens hovorí o zvrchovanom diele Ducha, ktorý bez ľudských zakladateľov vzbudil prúdenie milosti v roku 1967. Obnovení muži a ženy, ktorí keď prijali milosť krstu v Duchu Svätom, ako ovocie tejto milosti dali život združeniam, komunitám,

školám vzdelávania, evanjelizačným školám, rehoľným kongregáciám, ekumenickým spoločenstvám, spolkom pre pomoc chudobným a núdznym.

Toto prúdeenie milosti má dve medzinárodné organizácie, uznané Svätou stolicou, ktoré mu slúžia a slúžia všetkým jeho prejavom v celom svete, ICCRS (Medzinárodná služba Katolíckej charismatickej obnovy - International Catholic Charismatic Renewal Services) a Katolícke bratstvo (Catholic Fraternity of Charismatic Covenant Communities and Fellowships).“

Svätý Otec ďalej hovoril o jednote, ktorá neruší rozličnosť. Povedal: „Existuje, drahí bratia a sestry, jedno veľké pokušenie pre leadrov - ja preferujem skôr výraz služobníci - a toto pokušenie služobníkov prichádza od démona. Je to pokušenie uveriť vo vlastnú nenahraditeľnosť, a to v akejkolvek pozícii. Démon takýchto ľudí vedie k tomu, aby chceli byť tými, ktorí komandujú, sú stredom, a tak postupne sklzávajú do autoritárstva, personalizmu a bránia komunitám, obnoveným v Duchu, žiť. Toto pokušenie ukazuje určitú pozíciu ako večnú, takže tí, ktorí ju zastávajú, sa považujú za nezastupiteľných. Vedie to k určitej forme moci a nadradovania sa nad druhými. Majme v tom jasno: jediným nenahraditeľným v Cirkvi je Duch Svätý a Ježiš je jediný Pán!“ Dodal: „Je vhodné, aby všetky

služby v Cirkvi boli na dobu určitú, nie doživotné. Tak je tomu v niektorých štátoch, kde vládne diktatúra. Ježiš však hovorí: »Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom.« Zmienené pokušenie je teda od diavla a robí zo služobníka pána. Ak sa zmocníš nejakého spoločenstva, skupiny, toto pokušenie strháva do samolúbosti... Koľko len je pokušení, ktoré spôsobujú bolesť spoločenstvám, ohraničujú preukazovanie dobra a robia z nich niečo na spôsob nevládných organizácií. Prepáčte mi, ale poviem to: koľko leaderov - vedúcich sa naparuje? Moc privádza k samolúbosti! A dáva ti pocit, že môžeš všetko. Môžeš sklúnuť i do kšeftu, pretože diabol vždy vstupuje skrze peňaženky, to je jeho vstupná brána.“

Členov Charismatickej obnovy pápež František vyzval ku konkrétnej angažovanosti vydávaním svedectva v rodine, na pracovisku, v spoločenskom živote, vo farnostiach, v modlitbových skupinách, spolu so všetkými ostatnými: „Prežili ste skúsenosť Obnovy. Zdieľajte ju v Cirkvi. Veľmi dôležitou službou, tou najdôležitejšou, ktorú možno v Cirkvi preukazovať, je pomáhať Božiemu ľudu k osobnému stretnutiu s Ježišom Kristom, ktorý nás mení v nových mužov a nové ženy v malých, skromných skupinkách, ktoré sú účinné, pretože v nich pôsobí Duch Svätý. Nehľadte toľko na organizovanie veľkých zhromaždení,

Prihovoril sa aj Salvatore Martinez

u ktorých to často končí, ale na vzťahy, plynúce zo svedectva v rodine, v práci, v živote spoločnosti, vo farnosti, v modlitbových skupinách so všetkými. A tu vás prosím, buďte iniciatívni pri vytváraní zväzkov dôvery a spolupráce s biskupmi, ktorí majú pastoračnú zodpovednosť za vedenie Kristovho tela, vrátane Charizmatickej obnovy.“

Za osobitnú úlohu a potenciál Charizmatickej obnovy označil ekumenizmus a úsilie o jednotu: „Vy, charizmatici, máte jednu osobitnú milosť modliť sa a pracovať pre jednotu kresťanov, pretože toto prúdenie milosti prechádza všetkými kresťanskými cirkvami, jednota kresťanov je dielom Ducha Svätého a musíme sa modliť spoločne. Duchovný ekumenizmus, ekumenizmus modlitby. – Ale, otče, môžem sa modliť s evanjelikom, s pravoslávny, s luteránom? – Musíš, musíš! ... Všetci sme prijali ten istý krst, všetci kráčame po Ježišovej ceste...“ O jednote kresťanov hovoril Svätý Otec aj v zmysle tzv. „ekumenizmu krvi“, pričom spomenul viaceré príklady spoločných mučeníkov: nacistami popraveného katolíckeho kňaza i evanjelického pastora pod tou istou gilotínou, egyptských

koptov, zavraždených na pobreží Líbye, ako aj skupinu ugandských mučeníkov z konca 19. storočia, ktorú tvorili na polovicu katolíci a anglikáni. „Prepáčte, nepohoršite sa, sú to naši mučeníci!“ – povedal pápež František prítomným.“ Pápež František povzbudil charizmatické spoločenstvá k organizovaniu seminárov o živote v Duchu spoločne s ostatnými kresťanskými charizmatickými kruhmi pre tých bratov a sestry, ktorí žijú na ulici aj pre bratov, ktorí sú odsúvaní na okraj toľkými utrpeniami života. „Tiež oni v sebe majú Ducha, ktorý nabáda, aby niekto zvonku otvoril bránu,“ poznamenal pápež.

Členov Charizmatickej obnovy napokon pápež František pozval na ďakovnú oslavu na Námestie sv. Petra v roku 2017, pri 50. výročí počiatku Obnovy v Duchu Svätom: „Stretne sa, aby sme poďakovali Duchu Svätému za dar tohto prúdu milosti, ktorá je tu pre Cirkev a pre svet, a aby sme oslavovali tie úžasné veci, ktoré Duch Svätý vykonal v priebehu týchto 50 rokov, keď zmenil životy miliónov kresťanov“.

-aj-

foto: Bohumil Petřík, CNA

**Prijemnú atmosféru spestrili spevom
Don Moen, Noa, Andrea Bocelli, Darlene Zschech**

O nesprávnom chápaní jednoty

V havanskej katedrále, zasvätenej Nepoškvrnenému Počatiu Panny Márie a sv. Krištofovi, Svätý Otec František namiesto pripraveného textu homílie predniesol spontánny príhovor, v ktorom reagoval na svedectvá miestneho arcibiskupa a rehoľnej sestry, ktoré zazneli v úvode stretnutia kňazov, seminaristov a zasvätených osôb pri spoločnej modlitbe vešpier v nedeľu 20. septembra 2015. Pôvodne pripravený text homílie im odovzdal v písomnej forme. Pápež v ňom upozorňuje na nesprávne chápanie jednoty:

„Veľmi často sa zamieňa jednota s uniformnosťou, s tým, že všetci robia, cítia a konajú rovnako. Toto nie je jednota, ale homogénnosť. To znamená zabiť život Ducha, zabiť charizmy, ktoré on rozdal pre dobro svojho ľudu. Jednota je ohrozovaná vždy, keď chceme, aby ostatní boli na náš obraz a podobu. Preto je jednota darom, nie je to niečo, čo môžeme násilu alebo zákonom nanútiť.“

-aj-

Duchovné cvičenia a seminár Eliasa Vellu v Nitre

V kňazskom seminári v Nitre sa v júli konali duchovné cvičenia s pátrom Eliasom Vellom, OFMconv pre kňazov a rehoľníkov na tému Stretnutie s Ježišom ako osobná skúsenosť.

Absolvovalo ich 130 účastníkov. Hoci sa mnohí z nich zúčastnili už iných duchovných cvičení na tému zasväteného života, prednášky a osobné modlitby za každého boli veľkým požehnaním.

V Nitre mal Elias Vella tiež seminár na tému „Rozlišovanie duchov“, ktorého sa mali možnosť zúčastniť aj laici. Popoludňajšie prednášky a workshopy viedli koordinátor Slovenskej katolíckej charismatickej obnovy Dušan Lukáč a Sue Farrugia z Malty.

Elena Ferancová
foto: Ria Kmet'ová

Konferencia omladla

Združenie JAS 22. katolícku charizmatickú konferenciu Obnovy a evanjelizácie pripravilo profesionálne a veľmi kvalitne. V porovnaní s predchádzajúcimi ročníkmi sa v Trnave 28. - 30. augusta zúčastnilo akcie aj veľké množstvo mladých ľudí. Téma podujatia bola: „Pokánie a modlitba – jediný kľúč k záchrane a požehnaniu seba, rodiny, národa, Európy a Zeme.“

Prítomných privítala Viera Nemcová a slovo na úvod predniesol kňaz Václav Kocian. Program pokračoval prednáškou otca Mikuláša Tressu CSSR Pokánie a modlitba – jediný kľúč k záchrane a požehnaniu. Václav Kocian vysvetlil duchovné súvislosti k téme V ústrety 100. výročiu Fatimy. Svätú omšu za požehnanie konferencie, jej účastníkov a Charizmatickej obnovy celebroidal Dušan Lukáč. Poslanec NR SR Richard Vašečka sa v prednáške venoval aktuálnej téme Požehnanie manželstiev a rodín Slovenska. Chvály, svedectvá, modlitby za uzdravenie ukončili piatkový program.

Ranné chvály a vyzývanie Svätého Ducha začali nový deň konferencie. Dušan Lukáč prehovoril „do duše“ všetkým členom Obnovy, keď poukázal na novú situáciu v Charizmatickej obnove v „srdci“ Európy. Každý mal možnosť pristúpiť k svätej spovedi aj poprosiť o modlitbu služobné modlitbové tímy. V prednáške: „Máme moc boriť hradby“ kňaz Ján Hallon opísal skúsenosť s realizovaním Božieho slova v praxi - v zaujímavom duchov-

nom podujatí Sedem vrchov, o ktorom svedčili aj mladí zo spoločenstva Katedrálnici. Otec arcibiskup Ján Orosch, ktorý celebroidal svätú omšu za pokánie pre „srdce“ Európy, povedal: „Sloboda je odmenou za pokorné žitie učenia Cirkvi.“ Po hodine s Pánom Ježišom, modlitbami za uzdravenie, chválami, svedectvami, veľká „radosť z Pána“ naplnila sálu tancom a spevom. V nedeľu každý očakával najmä slová a modlitby pátra Josepha Vadakkela, vzácného host'a z Indie.

-aj-, foto: pT

Pochodovali za život

Približne osemdesiatitisíc ľudí sa zúčastnilo Národného pochodu za život v Bratislave. Slovensko ukázalo svetu, že si váži dar života. V sprievode s transparentmi, zástavami a balónmi kráčali študenti, rodiny s deťmi, dôchodcovia spolu s bohoslovcami a kňazmi.

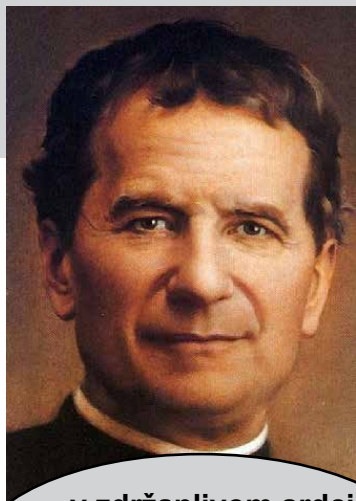
„Slovenský pochod za život je najväčší na svete v prepočte na počet obyvateľov,“ povedal Pat Fagan, riaditeľ Marriage and Religion Research Institute (MARRI) v USA na konferencii, ktorú organizovala Slovenská spoločnosť pre rodinu pod záštitou p. Anny Záborskej.

-aj-, foto: pT

Zdržanlivosť

Dostávame sa k záverečnému ovociu Ducha Svätého, vyjadreného v liste Galat'anom, a podobne, ako medzi láskou a láskavosťou bolo potrebné vyjadriť odlišnosť, špecifickosť ovocia, tak je to i medzi miernosťou a zdržanlivosťou.

...v zdržanlivom srdci sa rodí priestor pre to, čo je Božie, pre ďalšie pôsobenie Ducha.

V predchádzajúcich myšlienkach sme si pojem miernosť približovali ako schopnosť mierniť svo-

je aktivitu, najmä v oblasti nezdravej žiadostivosti. Pri miernosti možno hovoriť o určitej sebadisciplíne, zameranej na seba, a v snahe ovládať sa kvôli svojmu posväteniu a oslave Boha.

V zdržanlivosti by naša snaha ovládať sa mohla byť zameraná okrem vlastného posvätenia viac v prospech blížneho. Byť napríklad zdržanlivý v reči, aby som dal priestor iným, alebo aby som zbytočnými rečami nespôsobil niekomu neprijemnosti. Tiež byť zdržanlivý, keď ma láka pohodlie, aby som nezanedbal povinnosti a službu blížnym. O zdržanlivosti možno uvažovať aj vtedy, keď stále pracujem, bez oddychu, a iní pri mne nestáčia. Samozrejme, zdržanlivosť má osobitnú úlohu vzhľadom na našu telesnosť, aby nezdržanlivosť niekoho nepohoršila, a hlavne neznehodnotila duchovnú hodnotu, ktorú v sebe nosíme. Hovoriť o zdržanlivosti napríklad v jedle alebo pití neznamená však len to, aby sme sa neprejedali alebo neopíjali, ale predovšetkým, aby sme aj v primeranej zdržanlivosti hľadali vyššie hodnoty, ktoré nás privádzajú k Bohu.

Sv. apoštol nás povzbudzuje: „Či teda jete, či pijete, či čokoľvek iné robíte, všetko robte na Božiu slávu. (1 Kor 10,31)

Na titulnej strane knihy, ktorú som dostal do rúk v trapistickom kláštore, bola fotografia jedné-

ho z mníchov, ktorý prežil svoj život v kláštore. Zomrel veľmi mladý, mal asi dvadsaťsedem rokov. Fotografia ho zachytila pri jedle. Držal v rukách misku, z ktorej práve jedol, ale jeho pohľad nebol upriamený na ňu, ale niekde ďaleko, ďaleko ponad ňu. Titul knihy znel: „Koho hľadá brat Teofán?“

Nielen rehoľníci, ale my všetci by sme mali pamätať na Božiu prítomnosť pri všetkom, čo robíme. Sv. Don Bosco povzbudzoval svojich chovancov, aby nevstávali od jedla bez malého sebazáporu. To ich upriamovalo k Bohu a k aktívnemu prežívaniu Božej prítomnosti. Podobne povzbudzoval k zdržanlivosti, keď radil: „Jedzte toľko, aby nám zostalo ešte miesto, keby nás niekto ponúkol.“ Azda si vieme predstaviť, čo znamená zdržanlivosť v jedle pre mladého chlapca. Je to nielen obeta, ale i cesta k ovládaniu sa aj v iných oblastiach života, najmä, keď je potrebné zdržanlivosťou krotiť zlé sklony, prehnanú túžbu po vyniknutí, či sklon k lenivosti a podobne.

Pán Ježiš v istej chvíli povedal: „Ak ťa niekto pozve na svadbu, nesadaj si na prvé miesto...“ (Lk 14,8); akoby povedal: „Zadrž v sebe túžbu po vyniknutí alebo lepšej pozícii.“ Sv. Terezka hovorí: „Vyberám si vždy posledné miesto, lebo viem, že to mi zostane.“

Nezdržanlivý človek rád zdôrazňuje seba, všetko vie, všade bol, nenechá blížneho dohovoriť, lebo on už vie, čo chce povedať. Keď ho nemá kto pochváliť, pochváli sa sám.

Zatiaľ nazeráme na zdržanlivosť viac s ohľadom na blížnych, aby im naša zdržanlivosť poskytla väčší priestor lásky k životu v našej prítomnosti. Nezabúdajme však, že ovocie zdržanlivosti má veľmi veľký význam pre naše vlastné posvätenie,

lebo v zdržanlivom srdci sa rodí priestor pre to, čo je Božie, pre ďalšie pôsobenie Ducha.

Mohli by sme ďalej rozvíjať možnosti, kde sa oplatí byť zdržanlivým. Veď nie je potrebné všetko vidieť, všetko počuť, o všetkom byť informovaný. To, čo skutočne potrebujeme poznať, čo bude k nášmu úžitku, to nám Boh dá včas vedieť rôznymi cestami, ktorými prichádzajú informácie aj bez prílišnej snahy byť načas v obraze. Naše masovo-komunikačné prostriedky sú zdrojom mnohých informácií, a predsa nemožno tvrdiť, že ľudia, ktorí nie sú pod ich intenzívnym vplyvom, by boli neinformovaní, prípadne zaostávajúci za ostatnými. Čo sa týka kvality osobného života, harmonického rozvoja osobnosti, práve oni sa stávajú príkladom pre ostatných. Nenechávajú sa manipulovať rôznymi mienkami a názormi, ale práve vďaka zdržanlivosti majú dosť veľký priestor vo svojej duši, aby sa mohli dať formovať Bohom, a pod vplyvom jeho milosti si tvoriť vlastný názor na život i spôsob, ako ho usporiadať. Veď nie je také dôležité, čo sa deje vo svete, ale čo sa deje so svetom, podobne nie je také dôležité, čo sa stane nám, ale čo sa stane v nás, a tomu je možné dobre porozumieť nie pred „televízorom“, ale pod „krížom“ v Duchu Svätom.

Ovocie zdržanlivosti nám pomáha úprimne hľadať a potom následne verne plniť Božiu vôľu, a to už vedie k napĺňaniu Ježišových rád a povzbudení, vedúcich k vlastnému posväteniu i spásu duší. Zdržanlivý človek nebude reptáť a durdiť sa, keď sa niečo nedarí, lebo vie, že potrebuje čas, aby lepšie pochopil, o čo ide a čo si od neho praje Boh.

Sv. apoštol Peter vo svojom Druhom liste nás povzbudzuje: „A práve preto vynaložte všetko úsilie na to, aby ste k svojej viere pripojili čnosť, k čnosti poznanie, k poznaniu zdržanlivosť, k zdržanlivosti trpezlivosť, k trpezlivosti nábožnosť, k nábožnosti bratskú náklonnosť, k bratskej náklonnosti lásku.“ (2 Pt 1,5)

A sv. apoštol Pavol v Liste Galat'anom nám na záver pripomenie: „Tí, čo patria Kristovi Ježišovi,

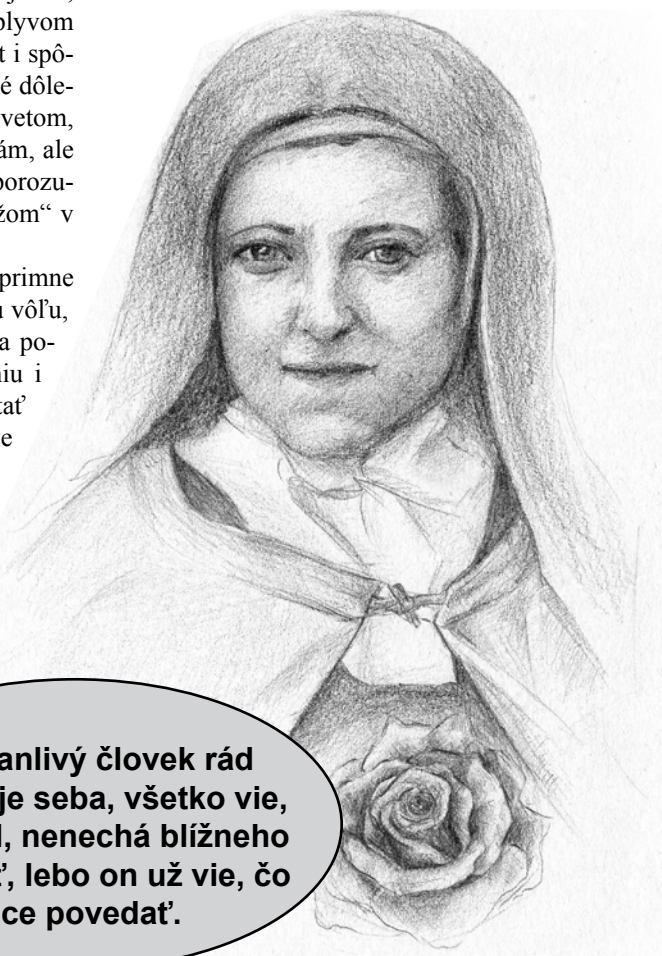
ukrižovali telo s vášňami a žiadosťami. Ak žijeme v Duchu, podľa Ducha aj konajme.“ (Gal 5,25) Lebo „zlo nespočívá v žití v tele, ale v žití podľa tela.“ (Sv. Irenej)

Ak žijeme po novom, v Duchu, a nie po starom, podľa litery, tak v našom živote zažijeme plod Ducha, ktorým je kresťanské agape – láska. „Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.“ (Rim 5,5)

„Ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť. Proti tomuto, zákona niet.“ (Gal 5,22-23)

Lebo tu sa uplatňuje najvyšší zákon, zákon lásky Ducha Svätého.

Peter Brodek

Nezdržanlivý človek rád zdôrazňuje seba, všetko vie, všade bol, nenechá blížneho dohovoriť, lebo on už vie, čo chce povedať.

Nemohli sme sa tváriť, že sa nás to netýka

Najohrozenejším národom sveta sú v súčasnosti Sýrčania. Kresťanské rodiny sú donútené Talibanom opustiť vlast a domovy pod vyhružkou zabitia, mnohým utečencom vyvraždili celé rodiny, zničili kostoly - pretože sú kresťania. Tisíce obyvateľov Sýrie si snažia zachrániť holý život útekem z vojnou zničených domovov. Cirkev si uvedomuje vážnosť situácie. Pápež František povedal, že všetky farnosti, náboženské spoločenstvá, kláštory a azylové domy v Európe, Vatikán nevynímajúc, by mali prijať rodiny utečencov ako súčasť blížiaceho sa Roku milosrdenstva. V obci Výčapy-Opatovce sa stretli ľudia, ochotní pomáhať. Pod vedením dekana farnosti Petra Brenkusa, ktorý nám poskytol rozhovor, založili občianske združenie **Pokoj a dobro - pomoc utečencom**.

Dekan Peter Brenkus:

„Niektoré počuje hlas nenarodených detí, niektoré volanie závislých a niektoré toto.“

Téma utečencov a ich prijatie na Slovensku rozdelila obyvateľov. Mnohí majú paniku a strach alebo sa snažia vyhnúť tejto problematike. Ako vzniklo rozhodnutie založiť občianske združenie na pomoc utečencom?

Priviedli nás k tomu vonkajšie okolnosti aj vnútorné volanie k tejto službe. Pán Boh nás robí citlivých na to, čo od nás potrebuje. Pred niekoľkými mesiacmi, ešte vtedy, keď panika okolo celej migračnej vlny nebola taká intenzívna, sme založili občianske združenie Pokoj a dobro - pomoc utečencom. Nemohli sme sa tváriť, že sa nás to netýka. Každý človek, či už chce alebo nechce, musí k tomu zaujať postoj. My vychádzame z toho, čo hovorí Božie slovo v liste Galat'anom. Apoštol Pavol povedal: „Robme dobre všetkým, najmä však členom rodiny veriacich.“ To je princíp, z ktorého vychádzame. V celých tých zástupoch, ktoré sem prichádzajú, sú jednak ľudia, ktorí utekajú pred vojnou, migranti - ekonomickí utečenci, ktorí idú za lepším životom, hľadajú lepšie ekonomické možnosti pre svoj život, ale sú tam aj utečenci, ktorí odchádzajú z donútenia,

nie preto, že by chceli. Je potrebné rozlišovať - migranta a utečenca. Aj medzi utečencami sú dve skupiny. Jdna skupina, ktorá uteká pred vojnou a druhá - týka sa zvlášť kresťanov, poprípade iných náboženských menšín, ktoré utekajú pred náboženským prenasledovaním, a toto je naša cieľová skupina, na ktorú sa chceme zamerať. Treba si uvedomovať ten rozdiel medzi migrantom a utečencom. Samozrejme, nemôžeme pomôcť všetkým a ani sme nevedeli, či budeme mať možnosť nejakú pomôcť. Začali sme sa schádzať, organizovať. Tak sa to zrodilo.

Sú vo vašom občianskom združení aj laici?

Áno, prevažne laici. Ja som tam vlastne jediný kňaz, aj keď viacerí kňazi sa pripojili a sú ochotní pomôcť rozličným spôsobom. Ale je to v prevažnej miere laická záležitosť.

Ak by niekto chcel podporiť vašu snahu pomôcť utečencom, aký spôsob je najvhodnejší?

Je niekoľko možností. Na našej stránke

www.pkojadosbro.eu sú niektoré informácie o nás. Určite pomoc potrebujeme. Ľudia môžu pomôcť ponukou ubytovania. Nemusí to byť vyslovene len „čistá charita“, že ten človek bude znášať náklady na prevádzku, napríklad nehnuteľnosti alebo jej časti, ktorú poskytnete na ubytovanie nejakej rodine. Samozrejme, môže ponúknuť ubytovanie aj za nekomerčnú cenu. Aj takáto pomoc má význam. Stále je to služba. Pokiaľ ide o ubytovanie, jedná sa o Nitrú a okolie do 50 kilometrov. Je to urgentná vec.

Môžu pomôcť tiež zariadením do domácnosti. Ak má niekto napríklad zvyšný bicykel alebo iné veci, ktoré by sa mohli zísť ľuďom, prichádzajúcim v zime prakticky skoro bez ničoho. Potom v miestach, kde budú ubytovaní, potrebujeme dobrovoľníkov na vytvorenie podporného tímu. Je mnoho situácií, ktoré tí ľudia potrebujú pomôcť riešiť. Predstavte si, že v cudzej krajine prídete do obchodu a chcete kúpiť cukor, ale vy neviete, ktorý je cukor. Chcete kúpiť múku, ale vy neviete kúpiť

múku, lebo je zabalená. Niekto vám to musí ukázať, lebo nerozumiete nápisu na obale. Máme k tomu tlmočnický tím. Niektorí sa budú vedieť dohovoriť anglicky, niektorí nie. Všetci prichádzajúci utečenci sú zaradení do integračného procesu, zo zákona povinného pre všetkých žiadateľov o azyl. Tí, čo azyl získajú doplnkovou formou, učia sa jazyk a iné veci hrami, aby mohli žiť v tejto spoločnosti. Trvá to istý čas, no hlavne na začiatku bude treba viac dobrovoľníkov, ktorí budú pomáhať, okrem odbornej pomoci, pri začleňovaní do miestnych spoločenstiev, do každodenných vzťahov.

Pôsobíte len tu vo farnosti, alebo máte vytvorené aj nejaké pobočky?

Vo Výčapoch-Opatovciach občianske združenie vzniklo, tu je hlavný tím, ale samozrejme, to ubytovanie nechceme dať na jedno miesto. Utečenci by mali byť distribuovaní do okolia. Ak prídu viacerí v nejakej skupine, budú zaradení do jednej oblasti, aby mohli používať

Utečenci - ilustračné foto, zdroj Reuters

Stanislav Horák, predseda občianskeho združenia Pokoj a dobro - pomoc utečencom:

„Každý človek hľadá svoje poslanie v živote, akým spôsobom by mal naplňať Božiu vôľu. Pod vplyvom rôznych udalostí a znamení v poslednom roku môjho života som prišiel na to, že toto odo mňa Pán Boh chce, aby som sa tomuto venoval.“

svoj jazyk. Aby sa zaradili ľahšie, umiestnia sa do jednej dediny tak dve, tri rodiny. Pretože je tam integračný proces, musia chodiť na vyučovanie, majú sociálne poradenstvo, a to by sa nedalo uskutočňovať, ak by boli roztrúsení kade tade. Tak by to malo byť aspoň v prvej fáze.

Prebieha zatiaľ len fáza príprav, alebo už prišli nejaké rodiny?

Už sú utečenci na Slovensku v integračných centrách. Je to pár desiatok ľudí, ktorí sú v okolí Bratislavy, Košíc a Žiliny, kde má Slovenská katolícka charita zriadené integračné centrá. My tu momentálne žiadnych nemáme. Sú to prípravné záležitosti.

Mnohí obyvatelia Slovenska majú zatiaľ skôr obavy z prijatia utečencov, robíte aj osvetu?

Áno, príprava pôdy, hlavne tej lokálnej, je dôležitá. Budeme mať stretnutie s občanmi o niekoľko týždňov. Momentálne máme výstavu fotografií slovenského fotografa Antona Friča, ktorý navštívil niekoľko utečeneckých táborov. Nie nejaké depresívne fotografie, ale sú tam napríklad fotografie, ako deti vítajú nový rok v utečeneckom tábore.

Treba vysvetľovať ľuďom, že každý, kto žije na Slovensku, kto sem príde, musí byť v súlade so zákonom a koordináciou vlády, aby tu nevznikla nejaká ilegálna činnosť. Vláda nedá azyl nikomu, kto nesplní určité bezpečnostné kritériá. Na Slovensku máme veľmi prísnu azylovú politiku. Ľudia môžu byť pokojní. Ak je tu niekto so súhlasom vlády, tak je preverejný Slovenskou informačnou službou a inými bezpečnostnými zložkami.

Sú to kresťania ako my, alebo majú niečo z kultúrneho hľadiska odlišné?

Viera je všade rovnaká. To, že majú iný obrad a inú kultúru, je samozrejmé. Je to iný národ, iný kraj, iná kultúra, iná história, ale vieru máme spoločnú. Čisto teoreticky máme rovnakú vieru, ibaže oni majú zvyčajne trochu pevnejšiu.

Čo by ste chceli odkázať ľuďom na Slovensku?

Treba počúvať Božie slovo. Nedá sa uhnúť. Eschatologická reč Pána Ježiša: „Bol som hladný, dali ste mi jesť, bol som smädný, dali ste mi piť, bol som počestný a prichýlili ste ma...“ Toto je tá situácia. Záleží na tom, aký je výsledok nášho konania. Keď som na túto tému hovoril v kostole, jeden človek z farskej rady povedal, že či nás teraz nebudú farári vydierať, že nedajú rozhrešenie, lebo nie si dobrý kresťan, ak nechceš utečencov. Horšie je to! Pán Ježiš nás „vydiera“! To je tá vec, že sám Pán Ježiš nás „vydiera“ eschatologickou rečou.

Andrea Teplanová, foto: pT

Milosrdní ako Otec

Jednou z možností, ako zažiť Božiu prítomnosť, je láska. Ak platí: „Boh je láska“, tak zo stretnutia s Láskou, ktorá je Boh, prichádza to najkrajšie ovocie duchovného života.

Aby sme sa nerozplývali v nejakom náboženskom romantizme chápania lásky, potrebujeme sa pozrieť na jej pravú podobu. „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“ (Jn 3,16)

V slovnom spojení „tak miloval“ je naznačený spôsob prejavu lásky Boha. Tá láska je rozhodnutie poslať na svet Syna, aby bol svet, človek zachránený. Tá Láska sa stala telom, Ježiš ju stelesňoval každým svojím slovom, gestom, konaním aj zázrakom. Vrchol zjavenia lásky je na križi. Láska má spasiteľnú podobu a odhalila sa cez Ježišove slová „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ (Lk 23, 34)

Každý mohol pod križom pozerieť na milujúceho Boha, ktorý odpúšťa. Ten pohľad človeka na ukrižovaného Krista je pohľadom na Božie pozvanie k stretnutiu, dotyku Božej prítomnosti v našej zraniteľnosti. Je to výzva Boha, aby sme sa dotkli milosrdnej lásky, lásky v najmocnejšej podobe. Veď ako hovorí sv. Tomáš Akvinský: „Milosrdenstvo je Božou vlastnosťou a v tom sa najviac ukazuje jeho všemohúcnosť.“

Zvlášť v nastávajúcom roku budeme mať možnosť mimoriadnym spôsobom prežívať Božiu prítomnosť v jeho milosrdnej láske. Svätý Otec, pápež František, vyhlási 8. decembra 2015 na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie Svätý rok milosrdenstva. Následne budú v bazilikách otvárané sväté brány. Budú to brány milosrdenstva.

V týchto bránach milosrdenstva budeme môcť spoznávať tú najkrajšiu podobu lásky Boha, odpustenie, a nanovo objavovať tvár Boha Otca, aby sa potom zrkadlila v našom srdci. Výzvou nám budú Ježišove slová: „Buďte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!“ (Lk 6, 36)

To už nebude len milosť zotrvať v Božej prítomnosti, ale aj výzva túto prítomnosť prinášať všade, kam pôjdeme. Nie je Božiu prítomnosť znamená byť milosrdný.

Vtedy, keď sa snažíme o skutky telesného a duchovného milosrdenstva, keď odpúšťame našim vinníkom, keď neodsudzujeme, vtedy ešte viac preniká naším životom jeho milosrdenstvo. Tento nový dotyk z dávania milosrdenstva bratom a sestrám nás uvedie do novej radosti, ešte väčšej, ako keď sme milosrdenstvo prijímali. „Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.“ (Mt 5, 7)

Dosiahnuť milosrdenstvo je súčasťou nášho znovuzrodenia, o ktorom Ježiš hovoril s Nikodémom. Keď sa ho Nikodém pýta: „Ako sa človek môže narodiť, keď je už starý?“ Ježiš mu odpovedá: „Ak sa niekto nenarodí z vody a Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.“ (Jn 3, 4-5)

Ježiš zoslal svojho Ducha na odpustenie hriechov a na vliatie novej sily a milosti vydať svedectvo o ňom. To najsilnejšie a najzázračnejšie svedectvo o Kristovi je v milosrdenstve, ktoré necháme vstúpiť do srdca v prijatí Božieho odpustenia a v odovzdaní ho svetu skutkami lásky.

Juraj Pluta

„Milosrdenstvo je Božou vlastnosťou a v tom sa najviac ukazuje jeho všemohúcnosť.“

sv. Tomáš Akvinský

Noví lektori seminárov Obnovy v Duchu Svätom

Certifikát z absolvovania polročného kurzu lektorov získali 7. júna 2015 v Nitre jeho účastníci z Nitrianskej diecézy. Zodpovedný za formáciu nových lektorov bol Mons. Peter Brodek. Spolupracoval aj s lektorkami K. Kmetzovou, E. Levickou a G. Hanákovou, ktoré viac rokov pomáhajú organizovať semináre Obnovy v Duchu Svätom.

Všetci lektori nasadli do loďky spolu s Pánom. Odovzdali svoj život do jeho rúk. Vyvolil si ich a oni povedali áno, aby ohlasovali radostnú zvesť pre všetkých, ktorí túžia plniť jeho vôľu. Naši bratia a sestry sa dali do služby lektorov a začali novú cestu života. Je obdivuhodné, že aj manželské páry budú pracovať v Božej vinici.

Všetkých podporujeme modlitbami a vyprosujeme im Božie požehnanie, aby ich vernosť a ochota boli pevné ako skala.

Gabika Hanáková, foto: archív JK

Noví lektori serminárov pri požehnaní služby.

Samaria v Hlohovci

Ľudia netrpia len hmotne, ale aj sociálne, duchovne, psychicky... Bolo zriadené Dobrovoľnícke centrum Samaria, ktoré sídli v Hlohovci. Pomáha trpiacim formou rôznych aktivít a činností pre deti, dospelých, mladých i starých, osamelých, matky s deťmi alebo inak znevýhodnených. Pripravuje prednášky, workshopy a školenia pre dobrovoľníkov. Vytvára priestor pre rozvoj dobrovoľníctva v regióne. Dvere má otvorené pre každého.

Ponúka: beletriu pre seniorov, doučovanie detí zo sociálne znevýhodneného prostredia, počítačový kurz pre seniorov, detský kútik pre deti predškolského veku, šachový krúžok pre seniorov a mladých dospelých, divadelné aktivity mladých ochotníkov, modlitbové skupiny žien a mladých mužov, aktivity v spolupráci so skautmi, krúžok v hre na gita-

ru, práce s drevom, prútím v zriadenej dielni, psychologické, sociálne a právne poradenstvo pre sociálne znevýhodnených, športové aktivity a podporu zdravého spôsobu života pre mladých dospelých ako prevenciu proti kriminalite, drogám a iným patologickým javom... Takisto sa centrum podieľa na viacerých projektoch na podporu integrácie osamelých, chorých, opustených... ľudí.

*Zuzana Mancovičová,
foto: archív SM*

Občianske združenie Samaria

Pomáha ľuďom v hmotnej núdzi na príhovor inej, tretej osoby vo forme materiálnych prebytkov od darcov, a nepomáha finančne. Pomoc je nasmerovaná k jednotlivcom i rodinám, ktoré sa ocitli v akútnej núdzi a nemá im kto pomôcť. Združenie rozširuje a udržiava vytvorenú sieť dobrovoľníkov, je centrom informácií a zabezpečuje logistiku poskytovanej pomoci (organizovanie, komunikáciu, skladovanie, dopravu, evidenciu, spätnú väzbu a pod.).

Každý raz stál na križovatke života, kde bolo ťažké rozhodnúť sa, ako ďalej. Alebo sme postavení pred otázku, čo je lepšie a nevieme s istotou, ktorá odpoveď je tá správna. Páter Elias Vella ponúka svoje skúsenosti s náročnou témou Rozlišovanie.

Rozlišovanie je cesta

Čo považujete za dôležité vysvetliť a objasniť na tému „Rozlišovanie“, aby to bolo ľuďom jasné a aby to pochopili?

Nikto nie je schopný správne rozlišovať, ak nie je duchovne spojený s Ježišom, pripravený plniť Jeho vôľu, nech je akákoľvek, ak nemá dostatok vedomostí a neriadi sa podľa Biblie.

Ako správne rozlíšiť, či sú naše rozhodnutia správne?

Rozlišovanie je cesta. Ak ste na križovatke, a nie ste si istí, či je správna cesta na pravej alebo na ľavej strane, tak si môžete jednu z nich vybrať podľa vašej logiky a pocitov. Ale počas cesty niekedy môžeme zistiť, že sme si vybrali zle. Preto sa musíme pokorne vrátiť a ísť inou cestou. Ak nie sme dostatočne poslušní a pokorní, nikdy sa nedostaneme na správnu cestu, ktorá vedie k skutočnému Bohu.

Dá sa jednoznačne rozlíšiť povolanie, alebo nám dáva Boh na výber?

Boh má vytvorený plán pre každého človeka a ten, ktorý vytvoril On, je pre nás ten

najlepší. Každý má slobodnú vôľu a má na výber, či si vyberie plán, ktorý má pre neho pripravený Boh. Niektorí si vyberie iný plán, a tak sa môže od Božieho plánu veľmi ľahko vzdialiť. To záleží od okolností, ktoré môžu ovplyvniť naše rozhodovanie a rozlišovanie.

Máme sa modliť, aby sme dostali charizmu rozlišovania?

Rozlišovanie možno považovať za jeden z darov, ktoré sme dostali pri krste spolu s inými darmi: múdrosti, rozumu, poznania, rady a charizma môže spolu s ďalšími slúžiť aj iným. Ale tento dar nikdy nemôže rásť a rozvíjať sa bez modlitby. Ako môže človek spoznať Božiu vôľu, ak sa v úprimnej modlitbe neobracia práve na Neho?

Ako zistíme, či sme dostali tento dar Ducha Svätého - dar rozlišovania?

Ako som už povedal, každý človek dostal tento dar ako semienko pri krste. Ale ten, kto sa nenaučil používať ho vo svojom osobnom živote, tak ho nevie využiť ani v službe pre iného. Strom spoznáte podľa ovocia. Ak

v človeku nenájdete pokoru, lásku, miernosť, trpezlivosť, sebaovládanie... to všetko nasvedčuje tomu, že túto charizmu nemá.

Ako rozoznáme dobro od zla - v ovčom rúchu, a dobré od lepšieho?

Zvyčajne nie je také ťažké rozpoznať dobré od zlého; skôr je oveľa ťažšie, keď si človek musí vybrať medzi dvoma dobrými vecami. Ak rozhodnutie nie je v súlade s Bibliou, alebo je proti učeniu Cirkvi, je v ňom neposlušnosť alebo vzburá, je jasné, že dané rozhodnutie nie je správne a neprichádza od Pána. Problém nastáva vtedy, ak vec sama osebe nie je zlá, ale neprichádza od Pána. Uvediem príklad: člen modlitebnej skupiny sa rozhodne, že si založí novú modlitebnú skupinu. Ale ako vie, že je to správne rozhodnutie a prichádza od Pána? Niektoré znaky môžu naznačovať, že je rozhodnutie správne a že je od Pána, iné zase, že rozhodnutie správne nie je a nie je od Pána. Je zakladateľ ochotný a pripravený viesť modlitbovú skupinku? Chce byť vodcom skupinky? Snaží sa presvedčiť ľudí z iných modlitbových skupiniek, aby sa k nemu pripojili? Všetky tieto prejavy naznačujú, že rozhodnutie nie je správne a že neprichádza od Pána, pretože je tam vidno ctižiadostivosť, pýchu, vzburu, žiarlivosť... Toto všetko ide proti Božej vôli.

Môžu aj laici rozlíšiť, či človek trpí duchovnými alebo duševnými problémami? Akým spôsobom?

Rozlišovanie nie je dar výlučne vyhradený pre duchovných. Tento dar Ducha Svätého môže mať každý človek. Čiže aj laici môžu mať túto charizmu. Ale musíme byť veľmi opatrní. Mnohí ľudia si myslia, že majú tento dar, zatiaľ čo v skutočnosti ich rozhodnutia sú založené iba na základe pocitov, výhodnos-

ti a predstavách. To je veľmi nebezpečné, ak niekto predstiera, že je schopný rozlíšiť medzi duchovným a duševným problémom. Veľa chýb sa robí v modlitbových skupinách, keď si niektorí myslia, že majú charizmu rozlišovania a považujú ľudí za posadnutých, pričom v skutočnosti ide o psychickú poruchu. Tí, ktorí chcú pomáhať a takto sa modliť, musia byť veľmi zodpovední, dostatočne poslušní a pokorní a samozrejme, dostatočne duchovne vyzretí a musia veci vedieť vysvetliť.

Čo znamená presne rozlišovanie duchov?

„Rozlišovanie“ a „rozlišovanie duchov“ sú dve rozličné veci. Prvý z darov je rozlišovanie Božej vôle, zatiaľ čo druhý je náročnejší a znamená rozlíšenie, či niečo pochádza od dobrého Ducha - Ducha Svätého, alebo od zlého ducha - diabla. Svätý Ignác z Loyoly nám dáva viacero pravidiel na rozlišovanie duchov na základe toho, čo on nazýva Útecha a Prázdnota.

Ak rozlíšime, že niečo nie je správne, je potrebné to vždy povedať alebo niekedy je lepšie nehovoriť a byť radšej ticho? Ako sa zachovať v tomto prípade?

Svätý Pavol nám hovorí, že musíme žiť v pravde, ale s rozvahou. Pravda a láska musia ísť vždy spolu - ruka v ruke. Ak nám Pán dáva jasne najavo, že niečo nie je v poriadku, treba konať. Ale človek musí rozoznať, či je vhodný čas a musí nájsť správny spôsob, ako čeliť problému, ak bude hovoriť s danou osobou. Veľakrát ľudia ubližujú nie preto, že to, čo hovoria, nie je pravda, ale preto, že tam chýba láska. Občas to nie je ten správny okamih. Treba vždy nájsť vhodnú chvíľu.

Jarmila Kráľová

foto: pT

Ježiš odmeňuje vytrvalú modlitbu

Môj strýko mal pred mnohými rokmi ťažkú haváriu. Predné sklo auta sa rozbilo a úlomky skla mu poškodili oči, až na staré kolená oslepol. Teta s ním všade musela chodiť a niekoľkokrát mi plakala do telefónu, že keby nebola pracovala ako zdravotná sestra na psychiatrii, tak sa už dávno psychicky zrúti.

Strýko, ešte pred zranením za socializmu slúžil v armáde a úplne prestal praktizovať kresťanskú vieru, aj zosobášeny je len civilne. Deti nemá pokrstené. Moja mama aj

babka sa za nich celý život modlili a teraz sa modlím ja.

V nedeľu 20. septembra, v deň Pochodu za život, sa naše malé spoločenstvo modlilo za rodiny. Zrazu mi zazvonil telefón. Volala teta: „Žofinko, ty chodíš do kostela, strejdo ťe prosí, aby si na ňej ve stredu myslela, jde na operaci s okem.“ Veľmi ma prosila o modlitbu aj vo svojom mene. Uistila som ju, že v stredu ráno budem na omši v kostole. Pokračovali sme v modlitbe v spoločenstve aj za strýka. Otvorili sme Sväté písmo a bolo tam napísané, ako Ježiš uzdravil slepého. Vedeli sme, že sa tak stane.

Asi o týždeň som volala tete, ako sa má strýko. Nevedela, ako sa nám poďakovať. Lekárka jej potvrdila, že strýko vidí na meter pred seba. My sme sa modlili hlavne za duchovný zrak, ale Ježiš uzdravil najskôr jeho telo. Verím, že uzdraví aj duchovný zrak a pomôže tak k návratu viery, ktorú ako mladý vymenil za kariéru a pohodlný život. Vďaka ti, Ježišu!

Žofia

foto: archív ŽM

Vydávam svedectvo o uzdravení

Velebí moja duša Pána, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný a sväté je jeho meno...

V dňoch 28.8. – 30.8.2015 som sa zúčastnila na 22. katolíckej charizmatickej konferencii v Tnave.

Mám 48 rokov. Už niekoľko rokov som mala problémy s krčnou chrbiticou. V čase konferencie som ju mala zablokovanú a trpela som bolesťou. To som povedala aj na izbe mojím dvoch spolubývajúcim.

V nedeľu počas prednášky pátra Jozefa Vadakkela sa mi z ničoho nič otočila hlava vpravo, pocítila a počula som rup, rup a hneď na to vľavo a znovu rup, rup, rup. Vpravo som pocítila bolesť na šiji a v ramene, no všetko sa mi uvoľnilo. Bolesť ustúpila a ja môžem otáčať hlavou voľne bez akéhokoľvek blokovania. Bolo to pre mňa prekvapujúce, pretože vtedy som na to vôbec nemyslela, ani bolesť som necítila a neprišlo mi ani na rozum žiadať si uzdravenie. No keď páter Vadakkel povedal, že počas jeho prednášky prebehlo niekoľko uzdravení, bolo mi to jasné.

Chválim ťa a ďakujem ti, Pane Ježišu Kriste !!!

Janka, Močenok

Páter Vadakkel na Katolíckej charizmatickej konferencii v Tnave.

Vianočný príbeh

„Bože, ďakujem Ti za chorobu, lebo ma priviedla k Tebe ...“ - vyznanie mladučky 23 - ročnej onkologickej pacientky Danky, pre ktorú Vianoce boli dňom jej narodenia sa pre nebo. Vianočný príbeh však začal skôr...

Danka bola adoptovaná sirota, vyrastajúca v rodine, v ktorej absentovala viera v Boha. Niet divu, že v neho neverila ani ona. Vydala sa za rovnako zmýšľajúceho mladého muža, a keď sa im narodila dcérka, nemali dôvod dať ju pokrstiť.

Verili svojmu šťastiu, ktoré netrvalo dlho. Keď mala ich dcérka dva roky, Danke diagnostikovali onkologickú chorobu v pokročilom štádiu. Nasledovala hospitalizácia, rádioterapia. Mladý organizmus bojoval zo všetkých síl. Manžel, hoci zaneprázdnený pracovne i starostlivosťou o dieťa, denne sadol na bicykel – 20km sem, 20 späť (auto nemali), aby milovanej manželke dodával silu do boja. Bol to však nerovný boj – súboj života so smrťou mal zjavne svojho víťaza – smrť.

Bol najvyšší čas zoznámiť ju s vyššou Mocou a Láskou, ktorá dáva večný život a večnú radosť pre tých, ktorí Boha milujú.

Počas nočných služieb, kedy „oddelenie“ spalo, viedli sme dlhé dialógy, plné otázok a odpovedí, hľadajúcich PRAVDU. Potrebovala Boží dotyk, aby ju poznala, prijala, aby sa odovzdala Božej láske a opätovoala ju.

Vyžadovalo to veľa modlitieb a obiet...Pán ich prijal a prišiel. Zmocnil sa jej srdca a úplne si ju podmanil. S objavenou láskou sa chcela podeliť so svojimi najdrahšími, hlavne túžila po tom, aby sa ich dcérka stala Božím dieťaťom. S manželom sa rozhodli cirkevne zosobášiť a pokrstiť dcérku. Po náležitej príprave im nemocničný kňaz vyslúžil sviatosť manželstva a dcérke sviatosť krstu. Obaja prvýkrát pristúpili i k sviatosti zmierenia.

Danka bola neskonale šťastná napriek postupujúcej chorobe a ubúdaniu síl. Už nebojovala. Odovzdala sa Božej láske. S vďakou za dar viery prijala sviatosť chorých a v čase vianočnom, keď svet vítal narodeného Krista Kráľa, Kristus Kráľ ju privítal v nebi.

Sláva Bohu na výsostiach.

Katarína Molnárová

Listy Duchu Svätému

Duchu Svätý, ktorý si Ocom i Synom uctievaný, nauč ma žiť v stálej prítomnosti Božej. Buď zvelebený!

Žiť v stálej prítomnosti Božej. Už viem, prečo je to také zložité - pre môj egoizmus! Uvedomiť si pri každej myšlienke, i tej najtajnejšej, že Ty si ju prečítaš, vyslovené slovo počuješ... Uvedomiť si, že Boh je vždy so mnou!

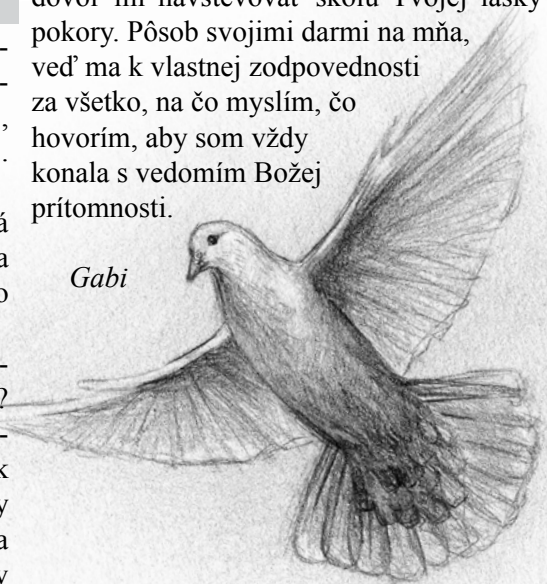
Keď sa spravodlivo hodnotím, moje slová sú neraz nerozvážne, môžu zraniť, sú kritické a viac adresované druhým ako sebe samej. A ako ľahko sa mi radí ostatným!

Aká je pravda o mojich skutkoch? Uvedomujem si vždy pri všetkom, čo robím pre Teba? Určite nie. Je to skutočne len preto, že Ťa nevidím? Alebo mi to aj občas vyhovuje? Stačí tak málo, povedať si: „Čo by na moje myšlienky povedal môj nebeský Otec? Čo by povedal na moje slová Ježiš? Ako by si riešil situácie v

mojom živote, môj milovaný priateľ, Duchu Svätý?

Vychovávať seba samu je veľmi ťažké, keď sa spolieham len na svoje sily. Prosím Ťa, dovoľ mi navštevovať školu Tvojej lásky a pokory. Pôsob svojimi darmi na mňa, veď ma k vlastnej zodpovednosti za všetko, na čo myslím, čo hovorím, aby som vždy konala s vedomím Božej prítomnosti.

Gabi

Vydávanie časopisu Katolíckej charizmatickej obnovy **CHARIZMA** sa ustálilo na tri čísla v roku.

Noví odberatelia pre budúci rok môžu vyplnený objednávkový formulár poslať na adresu redakcie alebo si časopis objednať telefonicky na čísle: **0911 958 334** popřípadě mailom: **krekanovao@gmail.com**

Náklady na vytlačenie jedného časopisu sú 0,90 €. Odporúčané celoročné predplatné 4,00 € možno uhradiť priloženou poštovou poukážkou. Je to dobrovoľný príspevok pokrývajúci tlač a cenu poštovného.

Objednávka časopisu **CHARIZMA** na rok 2016

Adresa objednávateľa:

Adresa redakcie:

**Katolícka
charizmatická
obnova**

Hviezdoslavova 7

949 12 Nitra

Meno a priezvisko:

Ulica:

Obec:

PSČ:

Počet výtlačkov z každého čísla:

Odberateľom, prihláseným v minulých rokoch, posielame časopis aj v budúcom roku bez objednávky.

Sv. Filip Neri nemal rád okázalosť a pózy v náboženských prejavoch. Odmietal všetky cirkevné funkcie, dokonca odmietol menovanie kardinálom, ktoré mu bolo poslané pápežom súčasne s kardinálskym klobúkom. Ponechal si len kardinálsky klobúk, v ktorom cez deň spával jeho kocúr. Keď Filip v niekom videl budúcu sľubnú osobnosť Cirkvi, posadil mu klobúk na hlavu. Toto sa stalo mladému šľachticovi Ditrichsteinovi pri jeho návšteve sv. Filipa. „Toto bude krásny kardinál,“ povedal Filip, vyklopil kocúra z klobúku a vložil klobúk na hlavu Ditrichsteinovi. Jeho proroctvo sa skutočne splnilo.

V nedeľu 17. októbra 1971 Svätý otec Pavol VI. Beatifikoval božieho sluhu otca Maximiliána Mária Kolbeho. O jedenásť rokov neskôr jeho nástupca Ján Pavol II. Vyhlásil blahoslaveného otca Maximiliána za svätého. Krátko pred kanonizáciou pápež žartom poznamenal: „Nestalo sa často v dejinách Cirkvi, aby blahoslavený tak rýchlo „postúpil“ medzi svätých. Sv. Andrej Bobola čakal na toto vyznamenanie 185 rokov. Nuž, ale keďže sa otec Maximilián Mária Kolbe po celý život ponáhlal, museli sme ho vybaviť mimo poradia.“

Na prípravu betlehema v jednej farnosti zostal kostolník sám, pretože pán farár dostal práve v advente možnosť liečebného pobytu v kúpeľoch.

So stavbou si však nevedel poradiť, preto napísal farárovi:

„Aký mám spraviť nápis a aký veľký má byť podstavec pod betlehem?“

Obratom dostal telegram: „Chlapček sa nám narodil; tri metre dlhý a meter a pol široký.“

Jurko sa pomaly chystal do kostola a celou cestou sa vliekol.

Keď prišiel domov, mama sa ho pýtala: „Neprišiel si neskoro?“

„Nie!“ bránil sa Jurko,

„práve mi spievali:

- Vitaj, hostu najvzácnejší!“

Študent na hodine náboženstva:

„Verím len tomu, čomu rozumiem.“

Profesor teológie:

„Preto je, samozrejme, pochopiteľné, že neveríte ničomu.“

Katolícka Charizmatická Obnova

DOMOVSKÁ STRÁNKA CHARIZMATICKÁ OBNOVA UDALOSTI SPOLOČENSTVÁ ČASOPIS KONTAKTY SLOVNÍK

Pochodovali za život

Celoslovenská

STRÁNKA OBNOVY OBNOVENÁ

www.kcho.sk

Elias Vella v Nitre

Otec James Manjackal:

„Ježiš uzdravuje aj dnes!“

4.11. - 8.11.2015 - Melčice
[Duchovná obnova Združenia Jas](#)

Vaše komentáre, postrehy, otázky môžete posilať na: kchoslovenska@gmail.com
Katolícka charizmatická obnova Slovenska. Použitie textov je možné so zvolením redakcie.

DUCHOVNÉ CVIČENIA

5. až 8. február 2016

11. až 14. február 2016

Kňazský seminár Sv. Gorazda

v NITRE

Téma duchovných cvičení:

**Blahoslavení
milosrdní**

Exercitátor:

Mons. Peter Brodek

Info: 0911 958 334

Katolícka charizmatická obnova Slovenska, Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra

Rožňava - Dušan Lukáč (koordinátor), 0903 635 996, lukacd@psg.sk; **M.Lőrincová**, 0904 549 333, lorincova@slovanet.sk

Bratislava - E.Ferancová (zástupca koordinátora), 0905 335 854, seminare.ev@gmail.com

Trnava - A.Gubala, 0905 512 749, franton48@seznam.cz; **H.Karásková**, 0915 429 973, karaskova@topcomp.sk

Nitra - P.Brodek, 037 7721 747, peterbrodek@gmail.com; **M.Bernátková**, 0903 585 586, bernatkova.maria@gmail.sk

Košice - F.Klímko, 0907 534 970, fklimo@yahoo.com; **P.Slávík**, 0908 989 538, peter.sl@centrum.sk

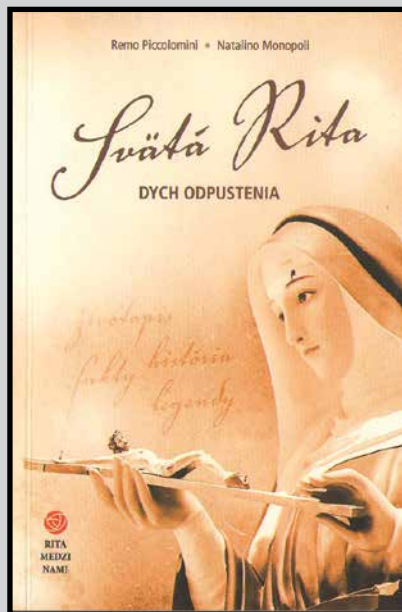
Banská Bystrica - V.Kocián, 0903 571 499, jaszv@in.slovanet.sk; **V.Nemcová**, 0910 978 956, vierka.jas@zoznam.sk

Spiš - M.Hvizdoš, 0904 109 521; **J.Hýrošová**, 044 4341 264, 0902 737 623, tereziaavelka@zoznam.sk

Zilina - M.Bilčík, 0904 607 070, mbilcik@gmail.com; **J.Kvašňovský**, 0904 273 060, jozefpc@azet.sk

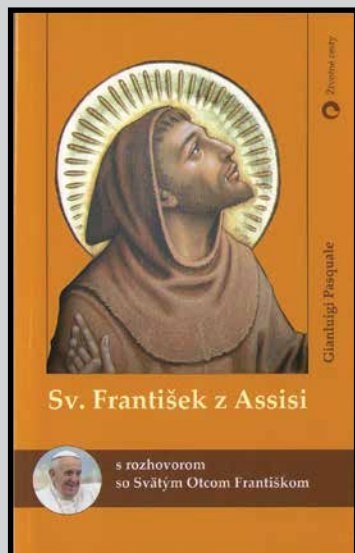
Svätá Rita - dych odpustenia

Učí nás odpúšťaniu a bezvýhradnej láske. Svätá Rita je známa ako svätá neriešiteľných situácií. Autori Natalino Monopoli, odborník na literatúru a zanietený skúmatel osobnosti tejto svätice, a Remo Piccolomini, augustián, napísali životopis, ktorý prechádza novým spôsobom etapami jej života a udivujúcimi príbehmi, ktoré ju charakterizujú a sú posolstvom aj pre dnešných ľudí. „Považovali sme za užitočné ponúknuť milovníkom svätej nemožných vecí dielo, v ktorom by ju mohli vidieť v celej jej historickej a duchovnej dimenzii: dievča, manželka, matka, vdova a mníška svojej doby, plne vsadená vo veľkej charizme augustiniánskej rodiny,“ napísali autori.

CHARIKNIŽNICA

3/2015

Sv. František z Assisi s rozhovorom so Svätým Otcom

Prvýkrát v histórii prijal Svätý Otec meno František. V úvode knihy je rozhovor s pápežom, nielen o jeho inšpirácii sv. Františkom, ale aj o objasnení posolstva, ktoré prináša pre súčasnú Cirkev. Za životopisom sv. Františka sa nachádza druhá časť diela, ktorá sa venuje posolstvu svätca a v tretej časti knihy rozoberá autor aktuálnosť jeho myšlienok a postojov.

Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou
alebo telefonicky objednať na čísle: 0911 958 334